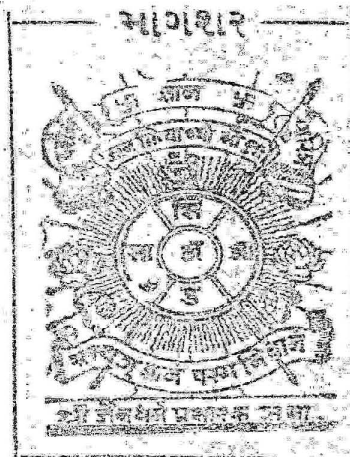

સૌકારિયા શરણે દાનદાયિ: કાર્યો ।

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

પુસ્તક ૭૯ મું
અર્થ ૨
૫ થી બાન્ધવાની

વીર સં: ૨૪૮૭
વિ. સં: ૨૦૨૮
ઇ. સં: ૧૯૬૨

જન્મમુક્તિ વિષય કાલે,
જન્મચક્રે પશિદાણવે ।
જન્મચક્રે તુ હુંજોજા,
જન્મચક્રે સર્વ સર્વ ॥ ૧૨૩ ॥

જન્મ ચક્રનો પશિદાણવે જા,
જન્મચક્રે તોજસમે ઉત્તરે ।
જન્મચક્રે તોજસમે ઉત્તરે,
જન્મચક્રે તોજસમે ઉત્તરે ॥ ૧૨૪ ॥

ધર્મપૂર્વક પ્રાપ્ત કરેલું, પરિમિત, વખતસર અને
સચમનો નિર્વાહ કરવા પાત્ર તથા સાધક મળે જાન-
પાનની જે મર્યાદા નિર્વાહ કરવા પાત્ર કરતાં જાન-
કે અધિક તકિ એવું જોવાનું અને જાન, જાન, સાધક
સાધક પ્રકારથી પદાયણ લિખ્યા હોય તેવું થશે.

જેમાં મૂકા સંધ્યા કોઈક કરવામાં જામેલા છે જોના
વતમાં જાવાનું જામે અને સાધક સાધક તે જ વખતે
જોનાં પવન પુકારા સાધક સાધક જોનાં પાછા, જો
જાવાનું જામે જાવાનું ન જુઓ, જો જાવાનું જાવાનું
લિખ્યા કાંઈ કાંઈ જોવાનું અને જોવાનું ઉપયોગ કરે
જે, તેને કદિય જાવાનું જાવાનું જુઓ. નથી પણ
ઉલટી વધારે વધે છે, અને તે તમા કિત માટે વધે.
જાવાનું છે, જોનાં તે જાવાનું તેનાં સચમ, સાધકના
જોનાં જાવાનું જાવાનું કરી નામે છે.

— મહાવીર વાંચી

પ્રગટકતા

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ સંસ્થા : ૨ બાન્ધવાની

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશન નંબર ૭૮ ઓ : : વાર્ષિક લલાજમ રૂ-૪-૦
પાંચજ સહિત

અનુક્રમણિકા

૧	સમશે નવકાર	(કવિશ્રી રૂપચંદ લોભક)	૧૭
૨	ગનતું પાપ (હિન્દી રૂપચંદના રાગ)	(શ્રુતિ મનમોહનવિનયજી)	૧૮
૩	નિર્દાને ઉચો!	(શ્રી ખાલચંદ હોળકરે "પ્રાહિ-ચંદ્ર")	૨૨
૪	શ્રી વર્દમાન-મહાવીરની કથા	(સ્વ. મોક્ષિનક)	૨૪
૫	જૈન સાહિત્યના "પાત્ર"	(શ્રી હિન્દલાલ ર. કાપડીયા M. A.)	૨૮
૬	વસંત સમારોહમાં સંકલિત માત્ર-મંજરી	(શ્રી અમરચંદ માહરા)	૩૦
૭	શ્રી મહાવીર જિન પ્રાર્થ	(શ્રુતિ મનમોહનવિનયજી)	૩૨

અપૂર્વ પ્રકાશન

અવશ્ય વસાવો

લલિત વિસ્તર

કર્તા-સમર્થ વિદ્વાન મહર્ષિશ્રી હરિવાલ્મીકીચંદ

વિવેચનકર્તા-ડૉ. ભગવાનદાસ મનાશુભભાઈ મહેતા M. D. B. S.

કાઉન બાઈ પેલ પૃષ્ઠ ૭૬૨, પાછું હાલકલોથ બાઈડીંગ, સુદર છાપકામ

મૂલ્ય માત્ર રૂપિયા નવ

"શ્રી શિવર્ણિત જૈન મહાવિદ્યાત આચાર્ય પ્રકાશનશ્રી પશુ જે અંધતા વાચનથી જૈન ધર્મમાં સ્થિર થયા તો આ અપૂર્વ પ્રયત્ન મૂલ્યાંકન થઈ શકે વહિ જૈન ધર્મતું હાઈ સમજવા માટે તેમજ ચેત્યવંદન-રહસ્ય સમજવા માટે જનના જેવા ઉત્તમ કોટિના કોઈ અંશ મથી આ અંશને ખાલકલોથ અને મી કેક સરળ રીતે સમજી શકે તે માટે વિદ્વાન હેમચંદ્ર ડૉ. ભગવાનદાસે સુદર વિવેચન આકૃતિથી અને તે અંગે પંચાંગી સૈદ્ધાંત કરી દે.

આતે આવશ્યક આવા અંશની પ્રશંસા કરવી તે હુવર્ણને લાગે અપવાદે તે દરેક અર્થગ્રાહી ગુરુશ્રી અને લાયકગ્રીના અવલોકનકે આવશે સુદર અને જણાઈ શકે એકજી. કીમત રૂપિયા નવ, પોસ્ટેજ અલગ.

લખે—શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશન મનાશુભભાઈ મહેતા

પુસ્તક ૭૮ મું
અંક ૨

માગશર

વીર સં. ૨૪૮૮
વિક્રમ સં. ૨૦૧૮

સમરો નવકાર (કથીત)

નર સમરો નવકાર લહે ઘર સંપત્તિ લક્ષ્મી,
નર સમરો નવકાર મિલે ઘર ઘરણી અચ્છી,
નર સમરો નવકાર ત્રહા સુખ હોય સવાઈ,
નર સમરો નવકાર નહે કુમળા ન કાંઈ,
નવકાર નેમ લીધે થટે લાખ ઉપાય ન ખંડીએ,
રૂપ કહે સુભયો નર! એક નવકાર ન છોડીએ. ॥ ૧ ॥

(પદ : રાગ પ્રભાતી)

દેવ નિરંજન ભવભય ભંજન વાત્વગ્ધાન કા દરીયા હે ॥
મનિ મુત અવધિ મનપર્યવ નાણી કેવલ જ્ઞાને ભરીયા હે ॥ ૧ ॥
કામ, ક્રોધ, મદ, મત્સર, મારણ અષ્ટ કરમકું હરીયા હે ॥
ચારે નારી દુર નીવારી પંચમી સુંદરી વરીયા હે ॥ ૨ ॥
દર્શન જ્ઞાન એકલસંજ્ઞા ક્ષીર દધિજયું ભરીયા હે ॥
રૂપચંદ પ્રભુ નામકિ નાવે જે બેઠા તે તરીયા હે ॥ ૩ ॥

—કવિ શ્રી રૂપચંદ ભોજક.

મ ન નું પા પ

સુનંદા રૂપસેનનો રાસ

(અંક ૧૧-૧૨ થી ચાલુ)

ચતુરા સખી કુમરી તણી, સમજી મનની વાત મેરે લાલ;
કરે તૈયારી તુજ લગનની, કહી ઇચ્છા તુજ માત મેરે લાલ. મોહની. ૨૫
કુમરી કહે સુણ સાહેલી, વાત ન કરવી હાલ મેરે લાલ;
શરમાળ હું છું સુંદરી, કહેવી સમય સુકાળ મેરે લાલ. મોહની. ૨૬
હાલ ખીજી સુનંદાતણી, કહી મોહની રસાલ મેરે લાલ;
મોહની કર્મને બાંધતાં, ભટકે જીવ બહુ કાળ મેરે લાલ. મોહની. ૨૭

ઢાળ ત્રીજી

એહિ વસુદત્ત તિહા વસે રે, લક્ષ્મીતણે નહિ પાર; સંસાર જુરો છે.
ધર્મ, દેવ, જયસેન, તથા રે રૂપસેન પૂત્ર ચાર. સંસાર જુરો છે. ૨૮
રૂપસેન જીજી રત્નાકર રે, નગરીમાં ફરનાર; સંસાર જુરો છે.
અશ્વે ચઢી પુરમાં ફરે રે, આવે ભર બજાર. સંસાર જુરો છે. ૨૯
તાંબુલ ખાવા કારણે રે, તંબોલીને કાર; સંસાર જુરો છે.
સભ્ય મહેલ સન્મુખ રહ્યો રે, જોતી સુનંદાતાર. સંસાર જુરો છે. ૩૦
૩૫ દેખી કુમર તણું રે, પ્રગલ્બો કામ વિકાર; સંસાર જુરો છે.
ઢાસીને નેહી કહે રે, સમશ્યા દે આ વાર. સંસાર જુરો છે. ૩૧
એમ કહી સમશ્યા લખી રે, ઢાસી હીએ કુમાર; સંસાર જુરો છે.
કુમર સમશ્યા પહી કરી રે, હર્ષ થયો અપાર. સંસાર જુરો છે. ૩૨
કુખ દિહા વિષુ ચંદનું રે, નલિની અક્ષળ અવતાર; સંસાર જુરો છે.
તસ ઉત્તર લખી હીએ રે, ઢાસી મહેલ મોજાર. સંસાર જુરો છે. ૩૩
નલિનિ વિકસીત નહિ કરી રે, જન્મ ચંદ્ર અસાર; સંસાર જુરો છે.
વાંચી ઉત્તર કુંવર તણો રે, હરષિત થઈ તે નાર. સંસાર જુરો છે. ૩૪
કુંવર આપ ઘરે ગયો રે, સુનંદા કરે વિચાર; સંસાર જુરો છે.
સફળ થાય મુજ જીંદગી રે, સેવું તે કુમાર. સંસાર જુરો છે. ૩૫
વસંત ઉત્સવ ઉજવે રે, રાય તણો આદેશ; સંસાર જુરો છે.
નગર લોક ઉત્સવ ગણે રે, કુમરી દર્દ વિશેષ. સંસાર જુરો છે. ૩૬
કપટ કળા ત્યાં કેળવી રે, રૂપસેન ખીમાર; સંસાર જુરો છે.
સંકેત કીધો નિશિ તણો રે, મહેલ પછિતને કાર. સંસાર જુરો છે. ૩૭

માનવ ઈચ્છા કરે ઘણી રે, બને ભાવી બનનાર; સંસાર ભુરો છે.	
મહાબળ વગારી કરે રે, દિહી સીડી સાર. સંસાર ભુરો છે	૩૮
એહલું મનમાં ચિંતવે રે, કુણને સજેત કીધ; સંસાર ભુરો છે	
ભાગ્ય મહારાં ઉજળાં રે, કાર્ય કરે સુખ સિદ્ધ. સંસાર ભુરો છે.	૩૯
સીડી હલાવી હાથથી રે, હાસી જુએ બહાર; સંસાર ભુરો છે.	
કુમરી આજ્ઞા સુણતા રે, તસ્કર હર્ષ અપાર. સંસાર ભુરો છે.	૪૦
નિશી સમયને કારણે રે, કામીને મન કામ; સંસાર ભુરો છે	
દિપક સરવે જુલવી રે, પૂર્ણ કરી તસ હામ. સંસાર ભુરો છે.	૪૧
મોહલે રાણી હાસીને રે, તળીયત જોવા કાજ; સંસાર ભુરો છે.	
સુણતાં અવાજ બારણે રે, ચિંતા નાખણ કાજ. સંસાર ભુરો છે.	૪૨
ખોલે દ્વાર રંગમોહના રે, હાસી દેખી તામ; સંસાર ભુરો છે.	
વિષય ઈચ્છા પૂર્ણ કરી રે, જોડે તસ્કર હામ. સંસાર ભુરો છે.	૪૩
કંઠ આબુપણ તુટતાં રે, હેતો ચોર ને જર; સંસાર ભુરો છે.	
કુમરી ચિંતે મનમાં રે, રૂપસેન લીંચે સાર. સંસાર ભુરો છે.	૪૪
પાછળ બન્યું તે સાંભળો રે, કુંવર હર્ષ અપાર; સંસાર ભુરો છે.	
બની ઈનીને આવતો રે, મન સુનંદા નાર. સંસાર ભુરો છે.	૪૫
પડતર ભીંત પડી તિહાં રે, રૂપસેન જીવ જાય; સંસાર ભુરો છે.	
વિષય ભાવના ચિત્તમાં રે, કુમરી ગર્ભ માંચ. સંસાર ભુરો છે.	૪૬
ગર્ભપાન કરે તિહાં રે, લગ્ન તણો વિચાર; સંસાર ભુરો છે.	
રૂપસેન મરી સર્પ થયો રે, ક્ષિતિ પ્રતિષ્ઠિત મોજાર. સંસાર ભુરો છે.	૪૭
શ્રિતિ પ્રતિષ્ઠિત રાજવીર, પૃથ્વીવંદસભ તામ; સંસાર ભુરો છે.	
પરણે સુનંદા તેહને રે, સફળ થયું સહુ કામ. સંસાર ભુરો છે.	૪૮
દંપતિ જાવે ઉદ્યાનમાં રે, સર્પ દિહી તે નાર; સંસાર ભુરો છે.	
મોહ વળે તસ સુખને રે, જોતાં હર્ષ અપાર. સંસાર ભુરો છે.	૪૯
રાણી જુએ સાપને રે, ભયભિત કરે અવાજ; સંસાર ભુરો છે.	
ચીસ સુણી સેવક તિહાં રે, મારે તે અહી રાજ. સંસાર ભુરો છે.	૫૦
સર્પ મરીને કાગ થયો રે, બાષા બહુ જ અસાર; સંસાર ભુરો છે.	
આનંદ દંપતિ કરે તિહાં રે, સેવક કરતો હાર. સંસાર ભુરો છે.	૫૧
કાગ મરીને હંસ થયો રે, કાગ હંસ એક જાડ; સંસાર ભુરો છે.	
કાગ વિષા નૃપ સિર કરે રે, કર્યા બંદુક નાદ. સંસાર ભુરો છે.	૫૨

કાગ ઉડ્યો હંસ રહે રે, પડ્યો તેણી વાર; સંસાર ભુરો છે.
 હંસ મરીને મૃગ થયો રે, લોજન હર્ષ અપાર. સંસાર ભુરો છે. ૫૩
 વાણી ગુરૂની સાંભળી રે, રાણી શોક ન માય; સંસાર ભુરો છે.
 કહે ગુરૂને દાખવો રે, મૃગ કુણ ગતિ નય? સંસાર ભુરો છે. ૫૪
 ગુરૂ કહે તે સાંભળો રે, જોયું મોહનું જોર; સંસાર ભુરો છે.
 ઢાળ ત્રીજી પુરી કરી રે, આંસુ પડતાં જોર. સંસાર ભુરો છે. ૫૫

દાળ ચોથી

(શ્રેણિક રચવાડી ચલો રે-એ રાગ)

ગુરૂ કહે તે સાંભળો રે, ભવીન્ન વાણી રસાલ;
 વિધ્યાતવી પૃથ્વી મહિ તે, ગજપતિ થશે રે વિશાલ રે-
 પ્રાણી કર્મતણુ ફળ જાણ, સાંભળો સદગુરૂ વાણી રે. પ્રાણી કર્મતણુ ૦
 મહોન્મત તે થશે રે, કરશે બહુ તુકશાન;
 સુભતાં સુનંદા વાણીને રે, કરશે આત્મકલ્યાણ રે. પ્રાણી કર્મતણુ ૦ ૫૭
 તપશ્ચર્યા કરતાં થકાં રે, સહસ્રાર વૈમાન;
 ત્યાંથી મનુષ્ય થઈ કરી રે, પામશે શાસ્ત્રવત સ્થાન રે. પ્રાણી કર્મતણુ ૦ ૫૮
 કર્મતણી નિયતિ સાંભળી રે, દંપતિ પામે વૈરાગ;
 પુત્રને રાજ્ય ભગાવીને રે, સંસારનો કરે ત્યાગ રે. પ્રાણી કર્મતણી ૦ ૫૯
 પૃથ્વી વૃક્ષ તુપ સુનિવરૂ રે, તપ તપતા બહુ જાત;
 બાર વર્ષ તપ સેવતાં રે, અષ્ટ કર્મોના ધાત રે. પ્રાણી કર્મતણી ૦ ૬૦
 રાણી સુનંદા સંજમે રે, પાળે વ્રત સુખકાર;
 ચારિત્ર શુદ્ધ પાળતાં રે, અવધિજ્ઞાન જયકાર રે. પ્રાણી કર્મતણી ૦ ૬૧
 જ્ઞાન થકી તેણે જાણીયું રે, સુગ્રામ નગરી મોજર;
 હાથી ભમતો આવશે રે, પ્રતિબોધું તે વાર રે. પ્રાણી કર્મતણી ૦ ૬૨
 ગુરૂણી તણી લઈ આણને રે, જાવે તેહ સુખાણ;
 હાથી વૃક્ષ પાડતો રે, લેતો બહુજન પ્રાણ રે. પ્રાણી કર્મતણી ૦ ૬૩
 તુપ પ્રજા બહુ વ્રાસથી રે, કરતાં બહુ જ ઉપાય;
 કોટી ઉપાય કરતાં થકાં રે, સૈશ ન શાન્તિ થાય રે. પ્રાણી કર્મતણી ૦ ૬૪
 આગમ ગજતણું જાણીને રે, સાધવી સન્મુખ જાય;
 લોક નિવારે તણીને રે, હર્ષર ગજપતિ કાય રે. પ્રાણી કર્મતણી ૦ ૬૫

સાદવી મનસુખ આલતા રે, ગજ બન્યો વિકરાળ;
 સુખચંદ્રને દેખતાં રે, થાવે ઠંડોગાર રે. પ્રાણી કર્મતાણી૦ ૬૬
 રૂપસેન કપસેન ભુક તું રે, સાદવી મધુરી વાણ;
 સાત ભવો મુધી મોહ વશે રે, શુભાંધ્યા તોં પ્રાણ રે. પ્રાણી કર્મતાણી૦ ૬૭
 પ્રતિબુકચો તે ગજપતિ રે, પાડતો આંસુ યોધાર;
 વાંદી કહેતો ભાવથી રે, મુજનો કરો રે ઉદાર રે. પ્રાણી કર્મતાણી૦ ૬૮
 ઉપદેશ વાણી સુણતાં રે, છકું તપ કરવા વિચાર;
 રાય પ્રજા મહુ આવીયા રે, પામ્યા હર્ષ અપાર રે. પ્રાણી કર્મતાણી૦ ૬૯
 રાય આર્યાને વાંડતાં રે, પ્રજાનો અહંકાર;
 દુષ્ટ કરી અન્ન ઉપરે રે, કર્યો બહુ ઉપકાર રે. પ્રાણી કર્મતાણી૦ ૭૦
 સાદવી કેતાં વચને રે, ઉત્તમ ગજની જાત;
 મુલશ્રેણી તે ગજપતિ રે, સેવતાં સુખ કિનરાત રે. પ્રાણી કર્મતાણી૦ ૭૧
 સ્વામીબધુ તપસ્વી રે, સેવતા અન્નદયાણ;
 ભક્તિ તેહની કરજો રે, સાંભળી શુભ મુજવાણ રે. પ્રાણી કર્મતાણી૦ ૭૨
 નૃપ કહે ગજ આવશે રે, આપ બળે મુજ આવામ;
 બનતી સેવાને કરો રે, સુખ પામીશ હું ખામ રે. પ્રાણી કર્મતાણી૦ ૭૩
 ગજપતિ જાતો રાજમાં રે, કરતો છકું પચક્રબાણ;
 કાળ કરી ને પામનો રે, સહસ્ત્રાર વૈમાન રે. પ્રાણી કર્મતાણી૦ ૭૪
 સાદવી મુનંદા તપ તપી રે, પામે કેવળજ્ઞાન;
 ભવ્ય જીવેને તારતા રે, પામતા શિવપુર સ્થાન રે. પ્રાણી કર્મતાણી૦ ૭૫
 મન ચિંતિત પાપતું રે, સુણતાં ફળ વૈરાગ;
 ભવી જીવ તું પામીને રે, કરજો મોહનો ત્યાગ રે. પ્રાણી કર્મતાણી૦ ૭૬
 મનોહરદેવ શુક ઘડી રે, પામી ઉત્તમ નાણ;
 મનમોહન સ્થિતિ કર્મની રે, તોડી કરો કથ્યાણ રે. પ્રાણી કર્મતાણી૦ ૭૭
 પાલીતાણા તિર્થ ભૂમિ રે, અમરચંદ્ર જસરાગ;
 મેડી અનુપમ જોડમાં રે, ચતુર્ભાસ શિવકાગ રે. પ્રાણી કર્મતાણી૦ ૭૮
 દોય સહસ્ત્ર તેરના રે, અશ્વીન શુકલ માસ;
 પ્રતિપદા તિથી દિવસે રે, પૂર્ણ કર્યો આ રાસ રે. પ્રાણી કર્મતાણી૦ ૭૯

—સુનિ મનમોહનવિજયજી

[સ મા પેત]

(૨૧)

નિરાંતે ઉંઘો !

લેખક : બાલચંદ હીરાચંદ “સાહિત્યચંદ”

દિવસ ઉગે ઉઠવું અને રાત પડે ઉઠવું એ આપણે જીવનનો નિયમ બની ગયેલો હોય છે. શરીર થકે છે અને ઉંઘ આવે છે. થાકે ઉતરે છે અને નવઃ ઉત્સાહથી આપણે જાગીએ છીએ. ઉંઘ જે બરાબર આવેલી હોય તો જાગ્યા પછી નવો ઉત્સાહ વધે છે. અને ઉંઘ બરાબર આવી નહીં હોય તો આપણી અસ્વસ્થતા વધે છે. કોઈ કાનમાં આપણું મન ચોંટતું નથી અને પછી આખો દિવસ બગડે છે. પણ પ્રશ્ન એ થાય છે કે, નિરાંતે ઉંઘ ક્યારે આવે ? આપણને કોઈ જાતની ચિંતા ન હોય તો બરાબર ઉંઘ આવે. પણ ચિંતા હોય તો જાને તેટલા પાસા ફેરવીએ તો પણ ઉંઘ દૂર ને દૂર દેડતી રહે છે આપણા હાથે કેમકે કાંઈ અપરોક્ષ થયે હોય, આપણે કોઈનું મન દુઃખવું હોય તો આપણે શાનપણે ઉઘી શકતા નથી. આપણું હાથે કોઈ પાપ જાણતા કે અજાણતા થઈ ગયેલું હોય ત્યારે આપણું મનની અસ્વસ્થતા ખૂબ વધી જાય છે. અને અનેક જાતના પ્રયત્નો કરવા છતાં આપણે નિરાંતે ઉંઘી શકતા નથી. શરીર થકે થકે મેલું હોય અને થોડી થણી ઉંઘ આવી જાય તો એવી આપણી ઉંઘ અનેક જાતના દુસ્વાગ લઈ આવે છે. અને આપણી અસ્વસ્થતામાં ખૂબ જ વધારો થઈ જાય છે. પછી આપણે કોઈ વૈદક ઉપચાર કરવા બેસીએ તો પણ દવા લાગુ થતી નથી. અને થીમે થીમે આપણા શરીરમાં રોગ થઈ રહ્યો હોય જાય છે. આમ થતાં આપણને નિરાંતે ઉંઘ ક્યારેથી આવે ?

આપણી વાસનાઓ તો એટલી બધી વધતી રહે છે કે, એકની ચિંતા મટે નહીં ત્યાં બીજી ચિંતા મળી શકે છે. રાજકીયની જેમ બીજાને છે. આમ આશા ને વાસના વધતીજ રહે ત્યારે મનનું સમતોલપણ

જળવાનું સુસ્થ તો શું પણ અશક્ય બની જાય છે. અને આવી પરિસ્થિતિમાં નિરાંતે ઉંઘ આવે એ કેમ બને ? મજુર રોજ મેજવી સાંજે જે મજુર તે ખાઈ રાતના નિરાંતે ઉંઘી શકે છે. ત્યારે લાભની કમાણી કરી મોટરોમાં અને વિમાનોમાં વિહરનારા ધનપતિઓ નિરાંતે ઉંઘી શકતા નથી. એમને અનેક અનિદ્ર સ્વપ્નો આવે છે, ઉંઘ બગડી જાય છે, વચમાં જ જાગી ઉઠવું પડે છે. અને આખો દિવસ અને રાતમાં પણ અસ્વસ્થતા અનુભવી પડે છે.

આ બધી આપણે જાણતાં કાંઈ કારણ હોય તો તે આપણે દિવસમાં એવા બધા કાર્યો કરતા રહીએ છીએ કે તેથી ચિંતાની પરંપરા વધતી જ જાય છે. ત્યારે મનની સ્વસ્થતા શી રીતે પ્રાપ્ત થાય ? જેને સુખ અને સમાધાન કહી શકીએ, રાજાનું ઉભા કરે એવો આનંદ અનુભવીએ એવો પ્રસંગ ક્યારે આવે ? લક્ષ્મીની આરાધના વાતની હોય ત્યારે સુખ મળવાનું છે એવી જાણના ઉત્પત્ત થાય છે. અસુક વસ્તુ મળવાથી નિશ્ચિંત સુખ મળશે આનંદ વધશે એમ લાગે છે પણ એ વસ્તુ મેળ્યા પછી બીજી વસ્તુની જાંખતા તીવ્ર રીતે આવે છે. અને તે મળતા ત્રીજી વસ્તુની માંગણી શરૂ થાય છે. આમ એક સરખી દોડાદોડની શરત લાગી જાય છે. એનો અંત ક્યારે આવે ?

મને સુખેથી નિદ્રા આવતી નથી, ખાવાનું ભાવનું નથી, વારંવાર અપચત થાય છે, કોઈ કોઈ વાર માથું દુખવા માટે છે, આવી બધી પરિસ્થિતિ શાથી જન્મે છે ? ડોક્ટર અનેક ઇન્કેશનો આપે છે. અને પોતાનું બીજા ઉપરાંત ખાસ કરે છે. આ બધું શાનું પરિણામ ? જમવા બેઠેલા હોય, જુદા જુદા વાતીઓ પાસેથી હોય, જમણા ચાસનું હોય

અંક ૨]

નિરાંતે ઉંઘો !

(૨૩)

એવામાં ટેલીફોનની ધંડલી વાગે છે. અને એડે મોટે એકાદ કલાકમાં ભૂંગળું પકડવું પડે. અને પ્રસંગે જમણુ મૂકી દોડાદોડ કરવા પડે એવા ભાગ્યવાનને નિરાંતે ઉંઘ આવે એ શી રીતે સંભવે ? અને એવા માણસ ધારે તો પણ ધર્મ મતો અને અનુ-દાનો શી રીતે કરી શકે ? એ ભાઈ સાહેબ તો ધર્મ પણ ખતરમાં જેમ કપાસ, સાતું, ચાંદી કે શાંગણાણની પેઠે ખરીદ કરવા માગે છે. એને ત્રાણે છે કે થોડા નાણાં ખરચ કરીશું અને તહેલસવો કરીશું કે વરથોડા કાઢીશું અથવા ચાંદી સોનાની મૂર્તિ ભરાવીશું એટલે ધર્મ તો પોતાની મેળે આવી જ જવાનો ! કીર્તિ, મોટાઈ, ધાનધુમ કે સોના ચાંદીના ચળકાટમાં જ ધર્મ સમાએસો છે. આવા મહાનુ-ભાવોને અમે ધર્મખનુ તરારે વિનવીશું કે. ભાઈ સાહેબ ! તમે માનો છો એ ધર્મનો માર્ગ હાથ જ નથી. દિવસમાં આપણા હાથે પરોપકાર, દયા, ન્યાય-પૂર્વક વર્તન, ઉદારતા કે પ્રમાણિકતા જેટલા પ્રમાણમાં થયેલી હશે તેટલી જ આત્મશાંતિનો લાભ આપણને મળશે. અને તેટલા જ પ્રમાણમાં આપણા હાથે કાંઈક પુણ્યકાર્ય કે ધર્મ થયો એ વસ્તુ સિદ્ધ થશે. લોભ અને મોહ એ ધર્મના સાધનો નથી. તેમ કાનિર્તિના લાભસા કે જગનમાં વાહવાહ પોદરાવતી એ પણ ધર્મ પામવાનું સાધન નથી. એ તો લાભસા અને પાસનાને પોપવાના સંસારસફી કાર્યો છે. એ વસ્તુ ગમે તેટલો દુરો તો પણ આત્મ-શાંતિ મળતી નથી, તેમ નિરાંતે ઉંઘ આવતી નથી.

નિરાંતે ઉંઘ આવવા માટે શરીર સ્વાસ્થ્ય અરા-ખર હોવું જોઈએ. કોઈ પ્રકારનો રોગ હોવો નહીં જોઈએ. તેમ જ મન પણ સ્વસ્થ અને નિર્વિકાર હોવું જોઈએ. તો જ ઉંઘ આવી શકે. ધર્મસાધના કરવી હોય ત્યારે મન નિશ્ચિંત હોવું એ અનિવાર્ય વસ્તુ છે. મનને ચિંતા હોય, કામની ઉતાવળ હોય, આપણું કોઈ બગારી તો નહીં નાખેતે ? એવી અનેક ભવતી ગડમથલો મનમાં ચાલેલી હોય ત્યારે એ ધર્મસાધના શી રીતે કરી શકે ? અને ચિંતાની આગમાં બળતો માણસ મુખેથી ઉંઘી પણ શી રીતે

શકે ? માટે જ ને આપણે સારી નિદ્રાનો અનુભવ કરવો હોય, શરીર નિરાંગી રાખવું હોય અને મન આપણા તાબે રાખી ધર્મસાધના કરવી હોય તો આપણે જે જે કાર્ય કરીએ છીએ તે ઉપર પૂરી તકેદારી રાખવી પડશે. આપણે નિરંકુશપણે વર્તન કરતા રહીશું ત્યારે સારી નિદ્રાનો આનંદ આપણે મેળવી શકીશું એ આગા આકાશ કુચુનરત છે.

રાજકીય ક્ષેત્રમાં જેઓ નિરપેક્ષ રહી નિરક્ષપણે લોકસેવા કરવા માટે કટિબદ્ધ થયેલા હોય છે, તેઓ ઉંઘવાના સમયે ક્ષણવારમાં ઉંઘી જાય છે. તેઓ નિર્વેર જનિ થરાવે છે, અને સત્ય અને ન્યાયના ખેતકતા હોઈ તેમનું આચરણ પૂર્ણ વિવેકવાળું હોય છે, તો જ આ વસ્તુ બની શકે છે. જેમનામાં જમણુ સ્વાર્થચિંતિ હોય ત્યારે આવી રીતે તેઓ ઉંઘી શકતા નથી. ન્યાય કરનારને હું નિર્વિકાર રહીશ તેમ પૂર્વગ્રહ ધારણ કરીશ નહીં એવા પ્રતિજ્ઞા સર્ક પછી જ ન્યાયાસન ઉપર બેસી શકાય છે. ત્યારે બીજા ક્ષેત્રમાં આવી તકેદારી રાખવાની હોય ત્યારે ધર્મક્ષેત્રે તો એ વસ્તુ નિરપવાદપણે સંપૂર્ણ રીતે પ્રતિજ્ઞાબદ્ધ થવું જ પડે એ દેખીતી વસ્તુ છે. અને ત્યારે સંત મહાત્મા એવી ઉચ્ચ ધાટીની કક્ષાએ જઈ પહોંચે છે ત્યારે ત્યારે તેઓના આત્મા-નંદમાં કોઈ ખલેલ પહોંચતી શકતું નથી. તેઓ તદન ખડખડી જમીન ઉપર પણ ક્ષણવારમાં નિરાંતે સારી નિદ્રાનો અનુભવ કરી શકે છે. જેમને ખટપટો કરી પોતાની મોટાઈની ચિંતા વહન કરવી પડે છે તેઓ પોતાના વિચારનું સમતોલપણું ગુમાવી બેસે છે અને તેથી જ અનેક જાનના ભોટા નફવિતરોને આધીન થઈ તેઓ સારી નિદ્રા ખોઈ બેસે છે.

જો સાચે જ આપણને નિરાંતે ઉંઘ આવે એવી ઇચ્છા હોય તો આપણે આપણા વિચારો અને આપણી આચરણા ધરમૂળથી બદલી નાખતી પડશે. આપણા હાથે પ્રેમપણુ ભાતવું, અનુચિત કાર્ય ન થઈ જાય તેની સારથેતી રાખવી પડશે. સરળતા અને સજ્જનતા તેમ જ ન્યાયીપણું અને વિનય

શ્રી વર્ધમાન-મહાવીર

લેખાંક : ૩૭

સાતમી નારકીએ

ત્રિપુજ્યો જીવ ઓગણીશમે ભવે નરક ગતિમાં ગયો. આવી નારકીઓ સાત છે તે પૈકી સાતમી નારકીએ એના જીવ ગયો સાં અશ્વર્થાવનો જીવ પહેલેથી આવી પહોંચેલો છે. અહીં સાતે નરકાનાં સ્થાન, આયુષ્ય, વેદનાના પ્રકારની હકીકત શાસ્ત્રમાં બતાવી છે તે રજૂ કરીએ, એટલે એને આર દેવલોકના સ્વરૂપ સાથે સરખાવી શકાય આ યુગમાં ભૂગોળની હકીકત લખતી એ જરા વિચિત્ર લાગશે, પણ પ્રાચીન ભૌગોલિક માન્યતા સ્વરૂપમાં રહે તે માટે તેનું અવધારણુ આવશ્યક છે. આખી ગણિતની આરીક ગણતરી અને વિગતોની ચોક્કસાઈ બંનેતાં આવી વિગતો માત્ર કલ્પનાથી ઉદ્ભવી છે એમ કહેવું મુશ્કેલ છે. દેવગતિ અને નરકગતિ પર બહુ વિસ્તારથી ઉલ્લેખ શ્રી બ્રહ્મસંપ્રદણી (જિનભદ્ર ગણિતમાત્રમણ). અને તે પરની ટીકાથી જાણવા મળે છે. નારકાની વેદના માટે જીવાભિગમ અને વિપાક સૂત્રમાં ઉલ્લેખ છે. અહીં બહુ સુદામ અને સામાન્ય ખ્યાલ આપે તેટલું નારકાનું સ્વરૂપ વિચારી લઈએ. બાકી વિગતવાર અભ્યાસીએ તો સદર ગ્રંથો જોવા. અહીં તો માત્ર ઉપરજીવો ખ્યાલ આવે તેટલી વિગત સદર ગ્રંથોને આધારે આધારે આપવામાં આવી છે

આપણા પૃથ્વીતળની નીચે સમભૂતગા પૃથ્વીની નીચેના ભાગમાં એક હળાર જેવન મૂકી દીધા પછી

આપણા અજભૂત ગુણો કરી લેવા પડશે એમ થતું નથી ત્યાંસુધી આપણે નિરાંતે ઉંઘી શકીશું નહીં. આપણા મનમાંથી કુટકપટ, હારજીત કે અહંભાવ સંપૂર્ણ રીતે ઉમેડી નાખવા પડશે. આપણે ગમે તેટલી ઉઘી કક્ષાએ પહોંચેલા છીએ એમ આપણે પોતે અને લોકો આપણને ગણતા હોય તો પણ બ્યાંસુધી પૂર્વોક્ત ગુણો સાથે આપણામાં વિનય નમ્રતા અને પરમત સહિષ્ણુતા પ્રગટે નહીં ત્યાંસુધી

નરકાવાસા શરૂ થાય છે. પ્રથમ નરકનું નામ ધર્મા, એના સ્થાનનું નામ રતનપ્રભા એના ૧૩ પ્રસ્તરે (પ્રતર) છે. પ્રતર એટલે માળ જેવા ઉપર ઉપરના વિભાગો. દેવલોકમાં ૬૨ પ્રતર છે એમ અગાઉ જણાવ્યું છે તે પ્રમાણે સાતે નારકામાં થયેને ૪૯ પ્રતર છે એ પૈકી પહેલા નરકાવાસમાં ૧૩ વિભાગો (પ્રતરો) બતાવવામાં આવ્યા છે.

પહેલા પ્રતરનું જીવન્ય આયુષ્ય ૧૦૦૦૦ વર્ષનું હોય છે, ત્યારે ઉત્કૃષ્ટ આયુષ્ય ૬૦૦૦૦ વર્ષનું હોય છે. એમ દરેક પ્રસ્તરે સો ગુણ કરવાના. એટલે બીજા પ્રસ્તરમાં જીવન્ય આયુષ્ય દશ લાખ વર્ષનું અને ઉત્કૃષ્ટ તેનું લાખ વર્ષનું. ત્રીજા પ્રસ્તરમાં જીવન્ય ૬૦ લાખ વર્ષ અને ઉત્કૃષ્ટ કોટપૂર્વ. આ પ્રમાણે વધતાં વધતાં તેરમાં પ્રસ્તરમાં જીવન્ય આયુષ્ય ૬૧૦ સાગરોપમ અને ઉત્કૃષ્ટ આયુષ્ય એક સાગરોપમનું થાય.

બીજા શર્કરા પ્રભા નરકાવાસમાં ૧૧ પ્રતર છે. જીવન્ય આયુષ્ય ૧ સાગરોપમનું અને ઉત્કૃષ્ટ આયુષ્ય ૩ સાગરોપમનું હોય છે. અગ્યારે પ્રતરમાં ઉત્તરોત્તર વધતું જાય છે તે નીચેના પ્રતરનું ઉત્કૃષ્ટ તે ઉપરના પ્રતરના જીવન્યને ચારણું વધતું જાય છે. આ નરકાવાસનું નામ વંશા કહેવાય છે.

ત્રીજા વાલુકાપ્રભામાં ૯ પ્રતર હોય છે. એમાં જીવન્ય આયુષ્ય ૩ સાગરોપમ કાળ છે અને ઉત્કૃષ્ટ

આપણને સારી નિદ્રા મળવાની નથી એ નક્કી સમજી રાખવું જોઈએ.

નિરાંતે ઉંઘ આવે એવી ઇચ્છા હોય તો આપણે આપણી વાસનાઓ અને વિકારોને શોધ કરવોજ પડશે. અને ત્યારે જ નિરોગી શરીર અને નિરોગી મન આપણને મળી શકશે. અને આત્માની ઉત્તતિ કરવા માટે ધર્મસાધના ત્યારે જ શક્ય બની શકશે. ઇત્યદમ્.

અંક ૨]

શ્રી વર્ધમાન-મહાવીર

(૨૫)

સાત સાગરોપમનો સમય ખતાવ્યો છે. અને દરેક પ્રતરે આયુષ્ય કાળ એવી રીતે વધતો જાય છે કે ઉપરના પ્રતરનું ઉત્કૃષ્ટ હોય તે તેની પછીના પ્રતરનું જથ્થન્ય અને છે. આ નરકાવાસનું નામ શૈલા કહેવાય છે.

ચોથી નારકીનું સાન્યય અભિધાન પંકપ્રભા છે. એમાં જથ્થન્ય આયુષ્ય ૭ સાગરોપમનું અને ઉત્કૃષ્ટ આયુષ્ય ૧૦ સાગરોપમનું હોય છે. એમાં પ્રતરો ૭ છે અને ઉત્તરોત્તર આયુષ્ય ૭ અને ૧૦ સાગરોપમની અંદર વધતું જાય છે એનું નિરન્વય નામ અંજના કહેવામાં આવે છે.

પાંચમી નારકીનું અભિધાન ધૂમપ્રભા છે. એમાં પ્રતર પાંચ હોય છે, જથ્થન્ય આયુષ્ય દશ સાગરોપમનું અને ઉત્કૃષ્ટ ૧૭ સાગરોપમનું હોય છે. પ્રતરે પ્રતરે સદર દશ અને સત્તર સાગરોપમની વચ્ચે વધતું જાય છે. એ નરકાવાસનું નામ રિણ કહેવાય છે.

છઠ્ઠી તમઃપ્રભા નરકાવાસમાં ત્રણ પ્રતર હોય છે. એમાં જથ્થન્ય આયુષ્ય ૧૭ સાગરોપમનું અને ઉત્કૃષ્ટ ૨૨ સાગરોપમનું હોય છે. એનું નામ મધા કહેવાય છે.

અને સાતમા નરકાવાસનું નામ તમરતમા પૃથ્વીમાં માત્ર એક જ પ્રતર છે. એનું જથ્થન્ય આયુષ્ય ૨૨ સાગરોપમ કાળનું ખતાવવામાં આવ્યું છે, ઉત્કૃષ્ટ ૩૩ સાગરોપમ કાળનું છે. એનું નિરન્વય નામ માધવતી જણાવ્યું છે આ સાતમી નારકીમાં નારક તરીકે ત્રિણજનો છવ ઉત્કૃષ્ટ ૩૩ સાગરોપમનું આયુષ્ય લઈ ઉત્તર થયો.

આ ધર્મસિ સાતે પૃથ્વીઓ ધર્મોદધિ ધનવાત તનુવાત અને આકાશ પર પ્રતિષ્ઠિત છે અને એનું સંસ્થાન છત્રાતિછત્ર ખતાવ્યું છે. એ ધર્મોદધિ સાતે નરકાવાસની ઉગ્યાઈ અનુક્રમે ૧૮૦૦૦૦, ૧૩૨૦૦૦, ૧૨૮૦૦૦, ૧૨૦૦૦૦, ૧૧૮૦૦૦, ૧૧૬૦૦૦ અને ૧૦૮૦૦૦ યોજનની ખતાવી છે.

નારકોને વેદના ત્રણ પ્રકારની હોય છે. ક્ષેત્રવેદના, પરસ્પરવેદના અને પરમાધારીકૃત વેદના. ગરમ ક્ષેત્રો

એટલાં ગરમ હોય છે કે આ દુનિયાની ભારેમાં ભારે આકરી ગરમીમાં પણ નારકોને ઊંચ આવી જાય છે. ઠંડા ક્ષેત્રની ટાઢ એવી આકરી હોય છે કે અહીંની ઉત્તર ધ્રુવ અને દક્ષિણ ધ્રુવની ઠંડી તેની પાસે નામની ગણાય. આવી ક્ષેત્ર વેદના સ્થાન પરવે થાય છે. પ્રથમ નરકાવાસ (રત્નપ્રભા) ઉચ્છુ છે. પ્રથમતા આરે નરકાવાસો વધારે વધારે ઉચ્છુ હોય છે. એની ગરમી એટલી આકરી હોય છે કે એનું વર્ણન કરવું મુશ્કેલ છે. પાંચમી ધૂમપ્રભા નરકાવાસમાં શીતવેદના છે. એમાં ઘોડા નરકાવાસો ઉચ્છુ પણ છે. છઠ્ઠી અને સાતમી નરકમાં શીતવેદના તીવ્ર અને તીવ્રતર હોય છે. એની પરાકાષ્ટા સાતમા નરકાવાસમાં હોય છે અને ત્યાં ત્રિણજ અને અધઘ્રીવ જાય છે.

નરકાવાસોમાં પુદ્ગલોનાં બંધન, ગતિ, સંસ્થાન, ભેદ, વર્ણ, રસ, રૂપ, સ્પર્શ, અગુરુજન્યુ ને શબ્દ રૂપ દશ પ્રકારનું પરિણામ છે તે સર્વ નરકમાં ક્ષેત્ર સ્વભાવથી જ અતિ પીડાજનક હોય છે. ત્યાંનાં સર્વ પુદ્ગલો એવી રીતે ગાંઠવાય છે અને ગાંઠવાયલાં હોય છે કે એનાથી પીડા અને પીડા જ થયા કરે, ચાલુ પીડા રહ્યા કરે અને ક્ષણકાળ પણ નિરાંતનો કે આરામનો મળે જ નહિ. એની જમીન ત્રાસ આપે તેવી સર્વ મૂત્ર, રુધિર, વસા મેદાથી ભરપૂર દુર્ગંધમય અને વાતા અંધકારમય જાણે ચાતરક કમેવરો પડેલાં હોય તેવું બીહામણું, એનો સ્પર્શ પણ વીંછીના ચટકાથી આકરા ચટકા ભારે તેવો, ચારે તરફ ઘોંઘાટ કકળાટ આર્તનાદ અને કરુણા ઉપજે તેવો અને એક કરાવે તેવો આખા વાતાવરણનો પડવો ચારે તરફ પડતો રહે છે, ત્યાં આસાપ અને વિલાપ ત્રિવાય કાંઈ સાંસજાને મળતું નથી અને નારકોની ક્રુધા તૃપ્તા ભારે કજીકારી અને કદી શાંત ન થાય તેવી હોય છે. એમનાં હોડ, તાળવાં અને કંઠ નિરંતર શોષાયલાં જ રહે છે. વાત એટલે સુધી ખરાય હોય છે કે એમને અવધિ કે વિસંગ જ્ઞાન હોય તે પણ દુઃખનું કારણસૂત થાય છે, કારણ કે તેઓ ચાલુ દુઃખો ભોગવે છે તે ઉપરાંત ઉપર નીચે કે બાહ્યોદ્ધી આહ્યા આવતાં ભવિષ્યનાં દુઃખોના

(૨૬)

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

[માગશર]

હેતુઓને પહેલેથી જાણી શકે છે અને તેના લયથી કંપી થયેથી ઉડે છે. આવી રીતે ક્ષેત્ર વેદના દશ પ્રકારની હોય છે.

અન્યોન્ય વેદના:-નારકો લયંકર રૂપ લઈ એક બીજાને વૈક્રિય શસ્ત્રો મારે છે, સામસામા લડે છે અને જેની સાથે લડીને આવ્યા હોય તેને વિભંગ જ્ઞાનથી યાદ કરીને આગત્તા ભવનાં વેર વાળે છે. એ જીવો વૈક્રિય સમુદ્ધાતના યોગે લોહનાં અનેક શસ્ત્રો નીપજાવે છે અને પરસ્પર શિલા તોમર પરસ્પર વગેરે શસ્ત્રો મારી વધારે વધારે વેર વસાવતા જાય છે. વૈક્રિય શસ્ત્રો બનાવી શકાય છે અને એ સિવાય પોતાના હાથ પગ દ્વાંત નખનો ઉપયોગ પણ લાત પાટુ બચ્ચકાં અને ડાંખ મારે કરે છે. શરીર પારા જેવાં વૈક્રિય હોવાથી કપાય કે તૂટી જાય તો પાછાં એક થઈ જાય છે અને આ રીતે ક્રોધથી ભરેલા આખો વખત મારામારી અને આતંત્રીક આનમાં આખો વખત પસાર કરે છે. ત્યાં રાત દિવસનો તફાવત નથી, સૂઈ કદી ઊગતો નથી અને એક ક્ષણુવાર શાંતિ વળતી નથી માત્ર ક્રોધ સમ્યગ્દષ્ટિ જીવ હોય તો તે કર્મની વિચિત્રતા અને પોતે કરેલ કર્મોને યાદ કરી તેનો વિપાક શાંતિથી અનુભવે છે તો તેને કર્મબંધન પાતળું થાય છે. બાકી તો આખું વાતાવરણ જ એટલું ઉત્ક્રાંતવાળું લયંકર ગંદું અને યથરાતી નાખે તેવું હોય છે કે એમાં ક્રોધ પ્રકારની શાંતિ સ્થિરતા કે પ્રગતિ થવાના પ્રસંગો પણ પ્રાપ્ત થતા નથી સંન-સામી લડાઈના પ્રસંગો હાલતાં ચાલતાં ઊભા થાય છે, ઘણામંદરા આગત્તા ભવના હિસાબો પતાવતા જાય છે, ક્રોધ નવાં ખાતાં બાંધતાં જાય છે, પણ આખો વખત ઉકળાટ, ત્રાસ, ભય, ખીજવાટ અને કકળાટમાં જ પસાર થાય છે અને નારકો પરસ્પર એવા પ્રસંગો પ્રેરણાથી ઊભા કરી પોતાનો ત્યાંનો વસવાટ વધારે અસહ્ય અને ત્રાસજનક હાથે કરીને બનાવે છે.

અત્યંત તુચ્છ અધ્યવસાયવાળા પરમાધાર્મિક નામના દેવો ત્યાં હોય છે. તેમને પર જીવોને દુઃખ

દેવામાં, તેમને આરડતાં સાંભળવામાં અને તેમના પર અનેક પ્રકારના ત્રાસો નાખવામાં જ મજા આવે છે અથ અબરીય વગેરે પદ્ધતિના આવા દેવો હોય છે તેઓ ક્રોધવાર તપાવેલ લોહના રસનું પાન નારકોને કરાવે છે, ક્રોધવાર ઘણુ વડે તેમને પ્રહાર કરે છે, ક્રોધ વાર શાસ્ત્રથી તુલ્યપર તેમને ચડાવી નીચે ઝીકે છે, ક્રોધવાર એમને લોહના ઘણુ વડે પ્રહારે છે, ક્રોધવાર સિંહ વાઘ દીપડા ગીધ ધૂવડ જેવાનાં રૂપ લઈ નારકોને કદર્યાના કરે છે, ક્રોધવાર નારકોને તપાવેલી રેતીમાં ચલાવે છે, અસિપત્ર વનમાં પ્રવેશાવે છે, વૈતરણી નદીમાં ઉતારે છે, પરસ્પર લડાવે છે અને કુંભીપાકમાં પચાવે છે, લગભગ દરેક વેદના એટલી અસહ્ય હોય છે કે તેને પરિણામે નારકો પાંચસે યોજન જેટલા જાંચા ઊછળે છે અને પાછા પડે ત્યારે કાક-દોણુ જેવા પક્ષીઓ તેમને વજ્ર જેવી દડોર ચાંચો ભોંકે છે. કદપનામાં પણ ન આવે તેવી અનેક પ્રકારની પીડાઓ આ પરમાધાર્મી દેવો નારકોને ઘણી હોંસથી કરે છે અને નારકો બૂમ પાડે આરડે ત્યારે વધારે વધારે આનંદમાં આવતા જાય છે.

મનુષ્ય લોકમાં સાંદોની કે કુકડાની લડાઈ જોઈ અનેક મનુષ્યો આનંદ પામે છે, જેમ એ વધારે લોહીલુહાણ થાય તેમ વધારે સારી લડાઈ જમી એમ ઉચ્ચારે છે, મડોના મુશ્તિયુદ્ધ કે ગડદાપાટા (boxing)માં મદ્દને પટકાતા જોઈ તાળીઓ પાડે છે, તેમ આ પરમાધાર્મિક દેવોને નારકોને ત્રાસ પડતો જોઈ લહેર થાય છે, એ દેવો નારકોને જમીન પર પછાડે છે, પરસ્પર અકળાવે છે, લડતા જોઈને મોજ ઉડાવે છે અને એક બીજાને વિદારતાં જોઈ અકળાસ કરે છે. આવા પરમાધાર્મી દેવો પ્રથમની ત્રણ નરકમાં થાય છે. આ ત્રીજા પ્રકારની વેદના છે.

ક્ષેત્ર વેદના સાતે નરકવાસીમાં હોય છે, પરસ્પર શત્રુરિત વેદના છ નરકો સુધી હોય છે અને પરમાધાર્મીક વેદના પ્રથમના ત્રણ નરકવાસીમાં હોય છે. સાતમી નરકમાં ત્યાંના જીવો અસિ કુંતલ વગેરે

અંક ૨]

શ્રી વજ્રમાન-મહાવીર

(૨૭)

શસ્ત્રો વિદુર્વી તેનાથી પરસ્પર વેદના કરે છે. એ છવે વજ્રમય તુંડ (મુખ) વાળા કાસ વર્ણના કુંથુઓ અને ગોમય કાશઓ વિદુર્વી એક બીજાનાં શરીરને તેના વડે કાતરાવતા કાતરાવતા અને કાઢતા કાઢતી જેમ શરીરને આલણી જેવું કરતાં તેમજ શરીરની અંદર પ્રવેશ કરતા ગાઢ વેદનાને ઉદીરે છે એમનાં પારા જેવાં વૈદ્ય શરીરનું માપ પણ અતાવવામાં આવ્યું છે. ભવ ધારણીય વૈદ્ય શરીર સાતમી નરકપૃથ્વીમાં પાંચસે ધનુષનું હોય. પછી દરેકમાં અર્ધ અર્ધ ઉત્કૃષ્ટ શરીર યતું જાય, એટલે છઠ્ઠીમાં ૨૫૦, પાંચમીમાં ૧૨૫, ચોથીમાં ૬૨૫ ધનુષ્ય ત્રીજીમાં ૩૧૨, બીજીમાં ૧૫ ધનુષ્ય ૨૫ હાય અને પ્રથમ નારકીમાં ભવધારણીય શરીર ઉત્કૃષ્ટ ૭ ધનુષ, ત્રણ હાય અને છ આંગળનું બતાવ્યું છે. સાતમી નરકમાં તે એક જ પ્રસ્તર છે, પાંચસે ધનુષ્યની કાવા હોય છે, વૈદ્ય શરીર હોવાથી કાપ્યું કપાતું નથી, પારાની જેમ એકડું થઈ જાય છે. આવી સાતમી નરકમાં ત્રિપૃષ્ઠનો છવ તેત્રીસ સાગ-

રોપમનું ઉત્કૃષ્ટ આયુષ્ય વ્રહ્મને આવ્યો. તેની પહેલાં પ્રતિવાસુદેવ અશ્વઘ્રીવ ત્યાં આવી પહોંચેલાં હતા. આ બન્નેએ દીર્ઘ કાળ સુધી પરસ્પર કદર્થનાઓ પણ ભારે ઉપગમવી, તીવ્ર શસ્ત્રો અને હથિયારો વિદુર્વી તેનાથી વેરની વસુલાતો કરી, કુંથુઆ ઉપગમ્યા, પરસ્પર ચટકાઓ કળાવ્યા અને ભાતભાતની વેદનાઓ અને પીડાઓ સહન કરી. સાતમી નરકમાં પરસ્પર ઉદીરિત વેદના કરતાં કુંથુઆની પીડા ભારે હોય છે નારકો મરીને દેવગતિમાં કે નરક ગતિમાં તુરત જતા નથી અને સાતમી નારકીના છવે તે મરીને તુરતના ભવમાં મનુષ્ય પણ થતા નથી. તેઓ નિર્વ્યગ ગતિમાં જાય છે. તેત્રીસ સાગરોપમના દીર્ઘ-કાળ સુધી ત્રિપૃષ્ઠના છવે આ સાતમી નરકમાં ભયંકર વેદનાઓ સહન કરી. એટલે દીર્ઘ કાળ ત્યાં પૂરો કરી ત્રિપૃષ્ઠનો છવ હવે આગળ વધે છે.

(ચાતુ)

૨૫. ચોતીચંદ ગિરધરલાલ કાપડિયા (મૌલિક)

જૈન રામાયણ

પ્રસિદ્ધ થઈ ગયું છે

[શ્રી ત્રિપષ્ઠિ શસાકાપુરુષ ચરિત્ર-પર્વ ૭ મું ભાષાંતર]

વરોથી આ ગ્રંથની નકલ મળતી નહોતી.

● કલિકાળસર્વજ્ઞ શ્રીમદ્ હેમચંદ્રાચાર્ય મહારાજની આ અપૂર્વ કૃતિનો રસાસ્વાદ માણવાનું રખે ચૂકતા.

● બળદેવ રામ, વાસુદેવ લક્ષ્મણ, પ્રતિવાસુદેવ રાવણ. એકવીશમા તીર્થંકર શ્રી નમિનાથ ભગવંત, ચક્રવર્તીઓ હરિષેષ તથા જયના મનોમુગ્ધકર ચરિત્ર, ઉપદેશક શૈલી અને રસિક હકીકતોથી પરિપૂર્ણ આ ગ્રંથ અવશ્ય વસાવી લેશે.

મૂલ્ય રૂ. ચાર (પોસ્ટેજ અલગ)

લખો:—શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા-ભાવનગર

જૈન સાહિત્યમાં 'પારો'

લેખક : પ્રો. હીરાલાલ ર. કાપડિયા એમ. એ.

'પારો' શબ્દ ગુજરાતી ભાષાનો છે. એના નીચે મુજબ ૭ અર્થ થાય છે:—

(૧) એક ખનીજ પ્રવાહી ધાતુ, (૨) માળાનો મણકો, (૩) તંબૂરો સુરેલ બનાવવા માટે રખાતો તારને ભેરવેલો મણકો, (૪) સ્ત્રીઓનું એક ધરણું, (૫) બંદૂકની ગોળી કે એનો છરો, (૬) અવાળું અને (૭) પાર્વતે યાને 'સ્વામીનારાયણ' સંપ્રદાયનો એક શ્રાવિનો સેવક.^૧

આ સાત અર્થ પૈકી અહીં તો પ્રથમ અર્થ જ અભિપ્રેત છે. એ હિસાબે 'પારો' એ સફેદ પ્રવાહી વજનદાર ધાતુ છે.

પૃથ્વીકાય-અભિધાનચિન્તામણિ (કાંડ ૪) માં 'પૃથ્વીકાય' ના વિવિધ પ્રકારો ગણાવતાં શ્લોકો ૧૧૬ માં 'પારો' અર્થવાચક નીચે મુજબના ૭ સંસ્કૃત શબ્દો અપાયા છે—

(૧) રસ, (૨) પારત, (૩) પારદ, (૪) રસ, (૫) સૂત અને (૬) હરખીજ.

ઝિનદેવે વિ. સં. ૧૪૩૩ માં રચેલા શિલોંછ (શ્લોકો ૯૧) માં પારદના પર્યાય તરીકે 'અપસ' શબ્દ આપ્યો છે.

પાશ્વ ભાષામાં આને અંગે ત્રણ શબ્દો જોવાય છે.

પારય, રસ અને રસિંદ.

આ પૈકી 'રસ' શબ્દ નિસીદ (ઉ. ૧૩)ની વિરોસચુણ્ણિમાં વપરાયો છે. 'રસિંદ' શબ્દ જીવવિચાર (ગા. ૩) અને સુયાસસાય (જુતા-સ્વાદ)ની ગા. ૧૫૮ માં નજરે પડે છે. આને લગતો સંસ્કૃત શબ્દ 'રસેન્દ્ર' છે. 'પારયપદ્મણ' સમરાધ્યક્ષકલ્પાની નિમ્નસિખિત પંક્તિમાં જોવાય છે.

૧ જુદાં સ્થાને ગૂજરાતી જોડણીકાશ.

“અંગકલ્પિયાદૈર્ઘ્યં ચ સેવંતિ પારયમદ્ગ્નં”

'પારો' માટે અંગ્રેજીમાં એ શબ્દ છે. (૧) mercury અને (૨) quick-silver આ પૈકી, પારો રૂપા જેવો અને અપજ હોવાથી બીજો શબ્દ ઉદ્ભવ્યો હશે એમ લાગે છે.

વ્યુત્પત્તિ-અભિધાનચિન્તામણિની સ્વોપન વિવૃત્તિ (પૃ. ૪૨૦)માં આ નામમાલામાંના છ જે શબ્દોની વ્યુત્પત્તિ અપાઈ છે તેમજ 'અપસ' નો વધારાના પર્યાય તરીકે ઉલ્લેખ છે. આ બંધી વ્યુત્પત્તિમાંથી અહીં હું ત્રણ જ નોંધું છું—

“સૂતે હેમાયુષી સૂતઃ, શિવાત્ પ્રસૂતો વા ।”

“હરસ્ય વીર્જ હરવીજમ્”

“રસ્યતે રસાયનાર્થિભિરિતિ રસ.”

પૃથ્વીકાય-પારો પૃથ્વીકાય છે એમ અભિધાનચિન્તામણિ, જીવવિચાર વગેરે જૈન ગ્રંથોમાં દર્શાવાયેલ છે.

પારાતું ઉછળાવું-વિનયવિજય ગણિએ જુતા-ગદમાં વિ. સં. ૧૭૦૮ માં લોકપ્રકાશ રચ્યો. એના ત્રીજા સર્ગના ૪૫૨ માં શ્લોક પછી નીચે મુજબની લોકોક્તિનો અર્થમાં ઉલ્લેખ છે:—

પારાને કાઈ વિષુદ્ધ શણગાર સનેલી સ્ત્રી જુએ તો કુવામાં રહેલો એ પારો કોછળે છે એવું લોકમાં સંભળાય છે.

આ સંબંધમાં મારી કલ્પના એ છે કે સામાન્ય રીતે સુવર્ણની સમીપમાં પારો હોય તો પારો જલ સુવર્ણ તરફ પ્રયાણ કરી એને વળગે છે. એ હિસાબે સુવર્ણનાં વિવિધ આનુસંગી કાષ્ઠ સ્ત્રીએ પહેરણું હોય તો એ સુવર્ણને લેકાને પારો કોછળે ત્યારે

સ્થૂળ કૃતિએ વિચારનાર સુવર્ણને નહિ, પણ એના આત્મપ્રાણાળી સ્ત્રીને કારણરૂપ ગણે.

આ કથનાં સમજી છે કે કેમ તે આવત તજનો વિચારે. સાથે સાથે આવી સોજાકિત કથારથી પહેલ-વહેલી પ્રત્યક્ષિત જની તેની તેઓ તપાસ કરે.

પારો જેવો દેહ— 'કવિશક્તિસર્વજ્ઞ' હેમચન્દ્ર-સૂરિએ ત્રિપદિશસાકા પુરુષ ચરિત્ર (પર્વ ૮, સર્ગ ૧૨, શ્લો. ૭૧-૭૪)માં નિન્નસિખિત વૈજ્ઞાન્ય રત્ન ક્યો છે:—

રામ (જલરામ) સો વર્ષ વીક્ષા પાળીને સ્વર્ગે ગયા. અવધિજ્ઞાન વડે એમણે (વાસુદેવ) કૃષ્ણને (પોતાના ભાઈને) ત્રીજી નરકમાં ઉત્પત્ત થયેલા જોયા. આથી એમણે વૈદ્ય શરીર રચ્યું અને ભાઈના ઉપરના હિનથી મોઢ પામેલા એઓ કૃષ્ણ પાસે આવ્યા અને એમને ભરીને એકલા કે હું તમારા ભાઈ રામ છું અને તમારું રક્ષણ કરવા સ્થાપિતકથી (પાંચમા કથપથી-સ્વર્ગથી) અહીં આવ્યો છું તો તમારા આનંદ માટે શું કરું ? આમ કહી એમણે કૃષ્ણને હાથ વડે જાયકયા તો એ કૃષ્ણ હાથમાંથી સરીને પારાની જેમ ઝુમિ ઉપર પડી ગયા અને મળી ગયા.

આમ અહીં નારક નરીકે જન્મેલા કૃષ્ણનો દેહ પારો જેવો હતો એમ કહ્યું છે તો નારકાનો દેહ પારો જેવો હોવાનો કોઈ રૂપરૂપ પાક કોઈ પ્રાચીન જૈન કૃતિમાં હશે, પણ એવી કોઈ કૃતિનો ઉલ્લેખ હું અત્યારે તો કરી શકતા નથી. એથી વિશેષજ્ઞાને આ આવત પ્રકાશ પાડવા આરી વિજ્ઞાતિ છે.

સુવર્ણના પારામાં પ્રવેશ અને એનું નિર્ગમન-વિવાહ પુણ્યુત્તિ (સપ્તમ ૧૩, ઉદ્દેસમ ૪, સુત ૪૮૧)માં આકાશારિતકાયનો વિચાર કરતી વેળા કહ્યું છે કે એના એક પ્રદેશમાં એક જ પરમાણુથી માંડીને હજારો કરોડ પરમાણુઓ માય આના સ્પષ્ટી-

૧ આ વ્રતાંત અઉપનિષદપુરિસચરિયમાં જણાવેલ નથી. કદાચ કહાવલીમાં હશે. સૌથી પ્રથમ આ વ્રતાંત કઈ કૃતિમાં મળે છે તેની તપાસ કરવી બાકી રહે છે.

કારણમાં અભયદેવસૂરિએ બે ઉદાહરણ આપ્યાં છે તેમાં બીજા ઉદાહરણ તરીકે એમણે પત્ર ૬૦૮ આ. ૬૦૬ અ.માં કહ્યું છે કે એક કર્ષ જેટલા પારામાં, વિશિષ્ટ ઔષધિને લઈને ઉત્પત્ત થયેલા પરિણામને કારણે સો કર્ષ જેટલું સુવર્ણ પ્રવેશે છે (અર્થાત્ માય છે) અને વિશિષ્ટ ઔષધિના સામર્થ્યથી એ પારામાંથી એક કર્ષ પારો અને સો કર્ષ સુવર્ણ ફરીથી પ્રાપ્ત કરાય છે. આનું કારણ પુરુષાસન પરિણામની વિચિત્રતા છે. ૧

આ ઉદાહરણ લોક પ્રકાશ (સ. ૨)માં શ્લો. ૪૭-૪૮૨ રૂપે ઉપર્યુક્ત અભયદેવસૂરિદ્વિત વ્રતિના આધારે આપાયું છે. આમ આ ઉદાહરણ ૧૧૨૮ જેટલું તો પ્રાચીન છે જ. એ ઉદાહરણ વિવાહ-પુણ્યુત્તિની કચ્છિણમાં છે કે નહિ, તે જોવું બાકી રહે છે. એ ત્યાં હોય છે કે નહિ, પરંતુ આ ઉદાહરણ જત આવત સૌથી પ્રથમ કયાં દર્શાવાઈ છે અને કઈ ઔષધિને લઈને પારામાં સુવર્ણનો પ્રવેશ થાય છે અને કઈ ઔષધિ વડે એ સમગ્ર સુવર્ણ પાછું પ્રાપ્ત કરાય છે તેની સત્વર શોધ થવી ઘટે.

અહીં એ વાત ઉમેરીશ કે બાણે તેમજ સમ-ભાવભાવી હરિભદ્રસૂરિએ પણ મણિ, મંત્ર અને ઔષધિના અચિન્ત્ય પ્રભાવ હોવાનું કહ્યું છે. એટલે ઔષધિના પ્રભાવ વિશે મારે વિશેષ કહેવાનું રહેતું નથી.

૧ આને સગતો ૪૮૦ નીચે મુજબ છે:—

“ ઔષધિ વિશેષાપાદિત પરિણામાદેકત્ર પારદકર્ષે સુવર્ણકર્ષણત્ પ્રવિશતિ, પારદકર્ષોમૂતે ચ સદૌષધિ-સામર્થ્યાત્ પુનઃ પારદસ્ય કર્ષઃ સુવર્ણસ્ય ચ કર્ષણત્ મવતિ, વિચિત્રત્વાત્ પુરુષપરિણામસ્ય । ”

૨ “ વિશ્વઔષધિ સામર્થ્યાત્ પારદસ્યૈકકર્ષકે ।

સુવર્ણસ્ય કર્ષણત્ તૌલ્યે કર્ષાધિકં ન તત્ ॥૪૭॥

પુનરૌષધિસામર્થ્યાત્ તદ્ દ્વયં જાયતે પૃથક્ ।

વર્ણસ્ય કર્ષણત્ પારદસ્યૈકકર્ષકઃ ॥૪૮॥ ”

૩ આ સુહિણુ અધાપિ અપ્રકાશિત રહી છે તેથી સખેદ આશ્ચર્ય થાય છે.

यशस्वतसागरगणि संकलित मान-मंजरी

लेखक : श्री अगरचंद नाहटा

१८ वीं शताब्दी में श्रीमद् यशोविजयजी देवचंदजी, उपाध्याय मेघविजय, दर्मवर्धन. आनंदचन आदि अनेक जैन विद्वान् हो गये हैं, जिन्होंने जैन साहित्यके विविध क्षेत्रोंको अपनी रचनाओं द्वारा परलवित किया। इनमें तपागच्छके एक विद्वान् यशस्वतसागर गणि भी ज्योतिष एवं न्यायशास्त्रके अच्छे विद्वान् थे। उनके रचित विचारषट् त्रिशिका अवचुरि सं० १७२१ (१७१२?), भावसप्ततिका सं० १७४०, जैन सप्त पदार्थों सं० १७५७, प्रमाण वादार्थ सं० १७५९ सांगानेर, गृहला-घव ज्योतिषग्रंथ पर वार्त्तिक सं० १७६०, जन्मकुंडली पर यशोराजि राजपट्टति (स्वलिखित सं० १७६२), रत्नाकरावतारिकापंजिका में से

वादार्थ निरूपण, स्याद्वाद मुक्तावलि और स्तवनरत्न आदि ग्रंथ बनाए। 'जैन साहित्यको संक्षिप्त इतिहास' के पृष्ठ ६५६ में उनके उपरोक्त ग्रंथोंका नाम देते हुए लिखा है कि इन सबकी प्रतियां उदयपुरके यति विवेकविजय भंडारमें उपलब्ध हैं। इनमें से स्याद्वाद मुक्तावलि और जैन सप्तपदार्थों प्रकाशित भी हो चुकी है। इनकी रचनाएं सं० १७२१ से १७६२ तककी प्राप्त हैं। अतः इन ४१ वर्षों में और भी रचनाएं अवश्य हो की होंगी जिनकी खोज की जाना आवश्यक है। कुछ वर्ष पूर्व जयपुरके दिगम्बर भंडारमें 'मानमंजरी' नामक इनके एक ग्रंथकी नई एवं अशुद्ध सी प्रति मिली। जिसका परिचय प्रस्तुत लेखमें कराया

એક કર્પ જેટલા પારામાં સો કર્પ જેટલું સુવર્ણ પ્રવેશે ત્યારે એ પારાનું વજન એટલું જ રહે છે એમ સોડપ્રકાશ(સ. ૨, પ્રશ્નો. ૪૭)માં કહ્યું છે પરંતુ એના કદમાં વધારો થાય છે કે નહિ તે વિશે કોઈ ઉદ્દેશ્ય જાણવામાં નથી.

વજનમાં વધારો ન થાય એ વિશે બાહ્યાવકાશમાં જે એ રશિયનો-ગાયેરિન અને ટીકોવ ગયા ત્યારે તેમણે વજનવિહોળી રિશ્તિ પામે કરી હતી એમ વર્તમાન-પત્રોના ઉદ્દેશ્ય ઉપરથી જાણાય છે. એમાં પૃથ્વીના ગુરુત્વાકર્ષણને અભાવ કે બાહ્યાવકાશના વાતાવરણની પરિસ્થિતિ કારણભૂત છે કે અન્ય કોઈ કારણ હશે તે તો વૈજ્ઞાનિક કહે તે ખરું. એવું કોઈ કારણ વિશિષ્ટ ઔપધિના પ્રભાવથી પારામાં ઉપસ્થિત થતું હોય તો એમાં સો કર્પ જેટલું સુવર્ણ પ્રવેશે છતાં એ પારાનું વજન એક જ કર્પ જેટલું જ રહે એવી કલ્પના હું રમૂ કહું છું. એની સત્યતા વિચારવાનું કાર્ય તજજ્ઞોને બળાયું છે.

પારો અને વૈદ્યક-વૈદ્યકને અંગે કેટલીક જૂની કૃતિઓ રચાઈ છે. જ્ઞાનપ્રભાસાર્થ રસપ્રયોગ રચ્યો છે. એમાં પારાના ૧૮ સંસ્કારો વિશે ઉદ્દેશ્ય હશે. અપ્તતંત્રેવસરિએ ૯૦૦ પ્રશ્નોક જેવડી રસ-ચિન્તામણિ નામની કૃતિ રચી છે. આ શું જૈન કૃતિ છે? આચાર્ય કંકાભાઈ રસાધ્યાય રચ્યો છે. એના ઉપર મેશ્વરગુરુએ વિ. સં. ૧૪૪૩ માં સંસ્કૃતમાં સ્વાર્તિક રચ્યું છે.

૧ આનો પરિચય મેં જૈન સંસ્કૃત સાહિત્યનો ઇતિહાસ(ખંડ ૧, પૃ. ૨૨૭-૨૩૨, ૨૬૬-૨૮૮ અને ૩૦૮-૩૧૧)માં આપ્યો છે.

૨ આ વાર્તિક મૂળ સદિત “ચૌખાંબા અધ્યાત્મ”માં પ્રસિદ્ધ કરાયું છે. આને લગતા મારો લેખ “રસાધ્યાય કિંવા કંકાભાઈ અને મેશ્વરગુરુકૃત સંસ્કૃત વાર્તિક (વિ. સં. ૧૪૪૩)” તિલખતારતી (વ. ૫, અં. ૬૦)માં કાપાયો છે.

जा रहा है। दिगम्बर भंडारोंमें और भी कई ऐसे श्रुताम्बर ग्रंथ मिले हैं जिनकी प्रतियां श्रुताम्बर भंडारोंमें भी नहीं हैं। वास्तवमें हमारे हस्तलिखित ग्रंथ संग्रहालय समय-समय पर इधर-उधर बिखर कर बहुत ही अस्तव्यस्त हो गए। जिस किसीको जो अच्छा ग्रंथ हाथ लग गया, उसने अपने संग्रहमें उसे रख लिया कि दूसरोंको दिखानेमें भी संकुचित वृत्ति रही। इस लिए उनका प्रचार अधिक नहीं हो पाया। यद्यपि मान-मंजरीकी प्राप्त प्रति नहीं सी है, इस लिए उसका मूल आदर्शप्रति किसी श्रुताम्बर भंडारमें अवश्य मिलना चाहिए। अभी तक बहुत सी यतियों आदिके ग्रंथ भंडार अज्ञातावस्थामें पड़े हैं, प्रयत्न करने पर भी वे उसे दिखाते तक नहीं। ऐसी ही संकुचित वृत्तिसे हजारों ग्रंथ नष्ट एवं लुप्त हो गए। इधर बहुतसे ग्रंथ भंडार विकते जा रहे हैं और कहीं की प्रतियां कहीं ही पहुंच जाती हैं पता ही नहीं लगता। हमारे पूर्वजोंने कितना परिश्रम करके जगह-जगह ज्ञान-भंडार स्थापित किए और आज उन्हीं के वंश ज उन ग्रंथोंके नष्ट होनेमें निमित्त कारण बन रहे हैं।

‘मानमंजरी’ यशस्वतसागरकी मौलिक रचना नहीं है, इस लिए इसके ४ परिच्छेद वा प्रस्तार में से दो में ‘यशस्वतसागर गणि समर्थितायाम्’ और पिछले दो में ‘संकलितायां’ शब्द प्रयुक्त है। अंतिम प्रशस्तिमें रचना-कालका भी उल्लेख है, पर कुछ पाठ अशुद्ध होनेसे संवत् स्पष्ट नहीं हो पाया है। प्राप्त प्रति ४० पत्रोंकी है, प्रत्येक पृष्ठमें ११ पंक्ति

और प्रत्येक पंक्तिमें ३६ अक्षर हैं। आदि अंतके श्लोक इस प्रकार हैं :—

स्तुत्वा सारस्वतीं सारस्वतीं विद्या गुरुं गुरुं ।
स्व सिद्धये पराक्षेप प्रसिद्धये मानमंजरी ॥१॥
मान्य मान मता संद-मोद मोदित मानस ।
मान सन्मान सिद्धयर्थ मयमेव ह्युपक्रमः ॥२॥
स्वसंवेदनतत्त्वस्वरूपं चांतर्व्यवस्थितं ।
सामिधेयं समम्बन्धं ब्रहिः शब्दतयोच्यते ॥३॥
वक्तृत्वं च कवित्वं च विद्वत्तायाः फल द्वयं ।
वक्तृत्वं नो कवित्वं नो पंडितोपि नरः खरः ॥४॥
वाचां प्रवृत्ति किल शब्द निष्ठा शब्दाः

पुनर्व्याकरण प्रतिष्ठा ।

तस्याप्यनेक त्वमत्रांकनीयं

त्पाणिनीयाऽनुगतं वदति ॥५॥

अन्त—

चारित्रसागर गुरो प्रथितस्य शिष्य,

कल्याणसागर गुरुर्गिरिमैक सिधुः ।

विद्वर्चश प्रथम सागर तद्विनेयः,

राशब्द यशस्व दुर्धृतिस्तपगच्छवत्ती ॥ १ ॥

प्रियः शिष्योऽस्मदीयोयं विचादिम सागरः ।

तच्छिष्यो मान सन्मामा तदर्थोऽयमुपक्रमः ॥२॥

ग्रंथात् तरात् समुद्धृत्य लिखिता मानमंजरी ।

संशोध्य वाचनीयेयं, विद्भिर्मयि कृपापरैः ॥३॥

आसन्न षष्ठि सन्तपाल मितैषचादि,

राधायां तिथौ भृगुदिने कर संस्थ चंद्रिरे ।

युक्तार्थयुक्ति फलितां शुभ मानमंजरी,

यशस्वदुर्धृतिर्यलिखत् सुमंगलम् ॥

समाप्ताचेयं मानमंजरी नाम मंजरीम् ।

શ્રી
મહાવીર
જિન
પારણું

卐

卐

(રાગ-મા પું આરા તે સુરની રાણી હો માતા, અંબાજી ગરબે ધૂમે છે.)

ત્રિ શ લાજ ના નંદન	હો લાલ, વીરજી ગોચરી ધૂમે છે.	
નિત્ય નિત્ય કરીએ વંદન	હો લાલ, વીરજી ગોચરી ધૂમે છે.	૧
ક્ષત્રિયકુંડમાં જન્મ્યા	હો લાલ, વીરજી ગોચરી ધૂમે છે.	
દેવે મહોત્સવ ઉજવ્યા	હો લાલ, વીરજી ગોચરી ધૂમે છે.	૨
નિર્મળ ત્રણુ જ્ઞાને	હો લાલ, વીરજી ગોચરી ધૂમે છે.	
ભોગને રોગ જ બાણે	હો લાલ, વીરજી ગોચરી ધૂમે છે.	૩
ત્રીસ વરસ ગૃહવાસ	હો લાલ, વીરજી ગોચરી ધૂમે છે.	
વાષિક દાન જ દેઇ ખાસ	હો લાલ, વીરજી ગોચરી ધૂમે છે.	૪
સંયમ લઇને વિચરે	હો લાલ, વીરજી ગોચરી ધૂમે છે.	
અભિચહ આકરા કરે	હો લાલ, વીરજી ગોચરી ધૂમે છે.	૫
કોસળી નગરીમાં આવે	હો લાલ, વીરજી ગોચરી ધૂમે છે.	
રોજ રોજ ભિક્ષાએ ભવે	હો લાલ, વીરજી ગોચરી ધૂમે છે.	૬
અભિચહ પુરો ન થાયે	હો લાલ, વીરજી ગોચરી ધૂમે છે.	
ચિંતાતુર સહુ થાયે	હો લાલ, વીરજી ગોચરી ધૂમે છે.	૭
પાંચ દિન ઉના છ માસે	હો લાલ, વીરજી ગોચરી ધૂમે છે.	
ચંદના શેઠના ઘરવાસે	હો લાલ, વીરજી ગોચરી ધૂમે છે.	૮
મૂલા શેઠાણીએ મારી	હો લાલ, વીરજી ગોચરી ધૂમે છે.	
માથુ મુંડાવ્યું બેઠી ધારી	હો લાલ, વીરજી ગોચરી ધૂમે છે.	૯
ભોયરે પુરી છે વળી	હો લાલ, વીરજી ગોચરી ધૂમે છે.	
ત્રણુ દિવસે ભાળ મળી	હો લાલ, વીરજી ગોચરી ધૂમે છે.	૧૦
બહાર કાઢી આકુળા આપ્યા	હો લાલ, વીરજી ગોચરી ધૂમે છે.	
લુહાર પાસે શેઠ પહોંચ્યા	હો લાલ, વીરજી ગોચરી ધૂમે છે.	૧૧
ઉંખરે બેઠી ચિતે ચંદના	હો લાલ, વીરજી ગોચરી ધૂમે છે.	
વીર પ્રભુને કરું વદના	હો લાલ, વીરજી ગોચરી ધૂમે છે.	૧૨
દાન દેવાના ભાવ આવ્યા	હો લાલ, વીરજી ગોચરી ધૂમે છે.	
એવા ટાણે પ્રભુ આવ્યા	હો લાલ, વીરજી ગોચરી ધૂમે છે.	૧૩
હર્ષ ઘણો હેયે પામી	હો લાલ, વીરજી ગોચરી ધૂમે છે.	
અભિચહમાં આંસુની ખામી	હો લાલ, વીરજી ગોચરી ધૂમે છે.	૧૪
વીરજી આવી પાછા ભય	હો લાલ, વીરજી ગોચરી ધૂમે છે.	
ચંદના આંખે આંસુ ભરાય	હો લાલ, વીરજી ગોચરી ધૂમે છે.	૧૫
અભિચહ પુરો તે વારે	હો લાલ, વીરજી ગોચરી ધૂમે છે.	
પારણું કર્યું તે વારે	હો લાલ, વીરજી ગોચરી ધૂમે છે.	૧૬
બેઠી તૂટીને વેણી થઈ	હો લાલ, વીરજી ગોચરી ધૂમે છે.	
અહો દાનની ધ્વની થઈ	હો લાલ, વીરજી ગોચરી ધૂમે છે.	૧૭
પંચદિવ્ય થયા તે વાર	હો લાલ, વીરજી ગોચરી ધૂમે છે.	
નિત્યા નંદ રણકાર	હો લાલ, વીરજી ગોચરી ધૂમે છે.	૧૮

卐

卐

મુનિ
નિત્યાનંદ
વિજય

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા-ભાવનગર

સુચિપત્ર

પ્રાચીના તેમજ વિચારના યોગ્ય સર્વ પુસ્તકો

જાલેન્દ્રાચાર્યકીમુતી	૨-૦-૦	ધના શાસિભદ્રનો સસ	૦-૧૨-૦
શ્રી આનંદધનજીનું દિવ્ય		પુરોપનાં સત્ત્વરણો	૧-૮-૦
જિનમહાદર્શન	૧-૮-૦	શાએશ્વર માર્ચનાથ	૧-૮-૦
શ્રી આનંદધનજીનાં પદો (વિવેચન		સ્નાત્રકળાશાસ્ત્ર સંગ્રહ	૨-૦-૦
સંકલિત)	૭-૮-૦	હિમચંદ્રાચાર્ય ચરિત્ર	૦-૧૨-૦
સોસદ પ્રકારી પૂજા (અર્થ		નયપ્રદીપ	૧-૦-૦
તેમજ પચીશ કથા સંકલિત)	૩-૦-૦	લલીત વિસ્તરણ	૬-૦-૦
આદિનાથ ચરિત્ર	૧-૮-૦	શ્રી કર્પૂરવિજયજી લેખનંગ્રહ	
આચાર્યપદીપ	૦-૧૨-૦	ભાગ ૮	૧-૧-૦
કલિંગજીનું યુદ્ધ	૧-૦-૦	ભાગ ૯	૧-૮-૦
ઉપાસીલી પીઠમંથ ભાષાતર	૦-૧૨-૦	પ્રજ્ઞાવિદ્યા મોહનમાળા	૨-૮-૦
ગુણસ્થાનકમારોહ	૦-૧૨-૦	દાનધર્મ પંચાંગ	૧-૦-૦
જૈનકથા રત્નકોશ ભાગ છઠ્ઠો	૩-૦-૦	જ્ઞાનસાર (વિવેચન સંકલિત)	૨-૦-૦
ઉપાસીલી લવપર્વેઆ કથા		પાર્શ્વજીનું આને સંકલિત	૧-૦-૦
ભાષાતર ભાગ ૧ થી	૫-૦-૦	તારિવક લેખનંગ્રહ	૨-૦-૦
ભાગ ૩ થી	૫-૦-૦	જૈનદર્શિયો યોગ	૨-૮-૦
ભાગ ૪ થી		અણક પ્રકરણ	૦-૧૨-૦
(સંકલિત)	૫-૦-૦	આગમસાવેદ્યાર	૦-૧૨-૦
વિષાદિશબ્દકા પુરુષ ચરિત્ર		કચ્છ-ગિરનારની મંદિરાવા	૧-૮-૦
ભાષાતર પર્વ ૧-૨	૨-૦-૦	જૈન ઐતહાસિક રાસમાળા	૧-૦-૦
પર્વ ૩-૬	૨-૦-૦	દેવચિનોદ	૧-૦-૦
જૈન સામાયજી પર્વ ૭	૪-૦-૦	દંડક તથા લલુપ્તંગ્રહણી	૧-૦-૦
ઉપદેશપ્રાપ્તાદ ભાષાતર		નવચંદ્રમંજી	૦-૧૨-૦
ભાગ ૧ થી	૩-૮-૦	જે પ્રતિકમણ સુત્ર (અર્થ	
ભાગ ૩ થી	૩-૦-૦	તેમજ ભાષાતર સંકલિત)	૧-૮-૦
જોગપ્રભુ પંચાંગ	૨-૦-૦	સ્વાક્રવાદમંજરી	૩-૦-૦
વીરસ્થાનક તપવિધિ	૨-૮-૦		
દેવરદનમાળા	૨-૪-૦		

Reg. No. B. 156

શિર્કાવસુકાવલી	૧-૦-૦	આદા ને સરથા પ્રશોતર	
માનવ અનન્ય પાથેય	૦-૮-૦	(સ્વ. કુવરજીભાઈ) ભાગ ૧	૦-૪-૦
ઐતિહાસિક પૂર્વજોની		" ભાગ ૨	૦-૫-૦
ગૌરવગાથા	૨-૦-૦	" ભાગ ૩	૦-૫-૦
ભુમકિ કેળા	૦-૧૨-૦	અવધારકૌશલ્ય ભાગ ૨	૦-૪-૦
રાજકિતકૃત	૦-૧૨-૦	શારદાપૂરન નિધિ	૦-૧-૬
પદ્યગદ્ય કૌશલ્ય	૦-૨-૦	અધ્યાત્મવિજ્ઞાન	૦-૩-૦
પાર્શ્વનાથના વિચારકા	૦-૪-૦	અર્ધસાગરનું પદ્ય	૦-૩-૦
કવિચંદ્ર ઉત્તમવિદ્ય	૦-૪-૦	આદીશંકરના વિચારો	૦-૩-૦
કવિચંદ્ર ઉત્તમવિદ્ય	૦-૪-૦	કેપદેશના વિચાર	૦-૪-૦
કવિચંદ્ર ઉત્તમવિદ્ય	૦-૪-૦	ભુમરાત્રી કૃષ્ણ સંકલ્પ	૦-૪-૦
કવિચંદ્ર ઉત્તમવિદ્ય	૦-૪-૦	ગીતામયમીના ગોપી રાસ	૦-૧-૦
કવિચંદ્ર ઉત્તમવિદ્ય	૦-૨-૦	મારે વિદ્યાની તીર્થમાળા	૦-૪-૦
કવિચંદ્ર ઉત્તમવિદ્ય	૦-૪-૦	વિદ્યાનંદજી ભાગ ૨	૦-૪-૦
કવિચંદ્ર ઉત્તમવિદ્ય	૦-૪-૦	જગદીશનામ	૦-૪-૦
કવિચંદ્ર ઉત્તમવિદ્ય	૦-૪-૦	ગિતસંકલ્પ નામ	૦-૪-૦
કવિચંદ્ર ઉત્તમવિદ્ય	૦-૪-૦	તરવાચૂત ગ્રંથ	૦-૪-૦
કવિચંદ્ર ઉત્તમવિદ્ય	૦-૪-૦	તીર્થકરનામાવળી	૦-૪-૦
કવિચંદ્ર ઉત્તમવિદ્ય	૦-૪-૦	મનપાળના આશિકા	૦-૪-૦
કવિચંદ્ર ઉત્તમવિદ્ય	૦-૪-૦	નમસ્કર ગદ્યકવ્ય	૦-૪-૦
કવિચંદ્ર ઉત્તમવિદ્ય	૦-૪-૦	પ્રકરણ રત્નસંગ્રહ ભાગ ૨	૦-૫-૦
કવિચંદ્ર ઉત્તમવિદ્ય	૦-૪-૦	" ભાગ ૩	૦-૫-૦
કવિચંદ્ર ઉત્તમવિદ્ય	૦-૪-૦	પાશ્વિક અભિચાર અર્થ સાથે	૦-૪-૦
કવિચંદ્ર ઉત્તમવિદ્ય	૦-૩-૦	પવિત્રનામે પદ્ય	૦-૬-૦

उपेक्षा :- श्री जैन धर्म प्रसारण संस्थान - रायपुर, छत्तीसगढ़

॥॥॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥॥॥
 पार मत्तनी पूजा अर्थ-सहित
 [तेमज मत्तनपूजा]

જેનો બહુ વચવાથી માંગણી રહ્યા કરતો હતો તે બી બાદશાહી પુલા-અર્થે તેમજ
અમરજી સારંગી પ્રગટ થઈ ચૂકી છે. આથીઆશુસ્થાનપૂર્વે અને બાદશાહી-મંગળદીપાને પછી
સમર્થન કરવામાં આવ્યો છે, અર્થે સમગ્રને આચરણ કરવા યોગ્ય છે. મુલ્ય આજ થોડું બચત.

संज्ञा: - श्री श्री श्री विष्णु संज्ञा: - श्री श्री श्री

[illegible]

출판부 : 서울특별시 중구 동대문로 1가 111-1호 (서울대입구) 도서출판 새문나루